

ת"פ 63328/04 - מדינת ישראל - פמ"ד ע"י נגד איברהים אבו רקייק ע"י אבו רקייק ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 21-04-63328 מדינת ישראל נ' אבו רקייק(עוצר) ואח'

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו
המאשימה:
מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עוז זוהר נאור
נגד
הנאשמים:
1. איברהים אבו רקייק ע"י ב"כ עוז יוסף אשכנזי
2. אבו רקייק ע"י ב"כ עוז דיקי גולן

ចזר דין

מבוא:

1. הנאים 1 ו-2 (להלן: "הנאשמים") הורשו על-פי הודהתם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתווך, המיחס לנאים 1 עבירות של הפרעה לשוטר בשעת مليוי תפקידו ומשי פיזיות ורשלנות, עבירות לפי סעיפים 275 ו-338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ולנאים 2 עבירות של נשיאה והובלה נשק, חלקו נשק ותחמושת עבירות לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפה לחוק העונשין.

כתב אישום:

2. בתאריך 06.04.2021, בסמוך לשעה 22:25, נסעו הנאשמים בבאר שבע ברכבת שרישינו לא היה בתוקף, ואשר היה מעודכן במשרד התחבורה בסពטום של "פירוק" (להלן: "הרכבת"). נאים 1 נהג ברכבת ונאים 2 ישב לידיו במושב הנוסע הקדמי שברכב. באותה עת נאים 2 נשא עמו נשק שבכוcho להמית - אקדח מסווג "גלאק" 9 מ"מ (להלן: "האקדח"), מחסנית תואמת ו-11 כדורי 9 מ"מ. נאים 1 לא ידע כי נאים 2 נשא עימם את האקדח.

במועד הנ"ל, הבחן השוטר אסף שהיה רכב על אופנו משטרתי בנאים שעוררו את חשדו ובעת עצירת הרכב ברמזור אדום, הורה הוא לנאים 1 לעצור את הרכב. נאים 1 לא שעה להוראותו של השוטר אסף ולאחר שהאור ברמזור התחלף לירוק, נמלט הוא בניסיוה מהירה.

לאחר מרחק קצר, הבחן נאים 1 בהולך רגל שחזקה את הכבש, הסיט בחודות את הרכב, והתנגש בחזקה בעמוד חשמל.

הנאשמים, שלא יכולו להמשיך בניסיוה, שברו את חלון הרכב מצד הנוסע הסמור לנאג, ונאים 2 השלים מתור

הרכב את האקדח. נאשם 1 יצא ראשון מהרכב דרך החלון השבור, ונמלט מהמקום בריצה מהירה. השוטר אסף דלק אחריו עד אשר עצר אותו, לא לפני שהוא התנגד למשטרו.

נאשם 2 יצא אף הוא מבعد לחלון הרכב השבור, ונעצר בסמוך לרכב על-ידי שוטר נוסף שהגיע למקום.

.3. במסגרת הסדר הטיעון הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית וכל צד טען לעונש באופן "חופשי".

פסקין שירות המבחן

.4. נכון גילו של נאשם 2 והעמדת העונשיות של המאשימה כמה חובה לקבל בעניינו תסקיר של שירות המבחן.

מהתשקير (מיום 31.10.2021) עולה כי נאשם 2 בן 21, נשוי ואב לתינוק, סיים 12 שנות לימוד, בסיום לימודי השתלב בעבודות מזדמנות וטרם מעצרו עבר כשתיים בעבודות אחזקה בבית ספר. נאשם 2 שיתף כי אשתו הייתה בהריון כאשר נעצר וטרם ראה את בנו וכי הוא מעוניין לנוהל אורח חיים נורמטיבי כדי להיות לצד אשתו ובנו.

נאשם 2 הודה בפני שירות המבחן בביטחון העבריה והביע חריטה, מסר כי מצא את האקדח באופן מקרי, כי שב שמדובר באקדח צעצוע, כי בעת המרדף המשטרתי גילה שבאקדח יש מחסנית וכדורים וכי בשל הפחד והלחץ השלים את האקדח מחלון הרכב.

נאשם 2 דיווח לשירות המבחן על קיום סכ索ר בין משפחתו למשפחה אחרת אך שלא היה קשור בין ביצוע העבריה Dunn לסכ索ר זה.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם 2 יכולות תפוקוד תקיןות ופוטנציאלי מסוים לשיקום נכון התנהלותו בעבר. כן צוין, כי המעצר וההליך המשפטי נחו כמתטללים על-ידו.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי לנאשם 2 דימוי עצמי נמוך, כי הוא מתרause עם חברה שלילית שמאופיינית בערביינות ובשימוש בסמים, כי הוא מתקשה לחתת אחריות על מעשיו וכי הוא נוקט בעמדת צמצום, טשטוש והסתירה שפוגעים ביכולתו לבחון את מעשיו והתנהלותו.

חרף גילו הצעיר של נאשם 2, שירות המבחן נמנע מלבוא בהחלטה טיפולית בעניינו והמליץ על עונשה מוחשית והרטעתית.

טענות הצדדים

.5. **המאשימה טענה** לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי יש לקבוע לכל אחד

עמוד 2

© verdicts.co.il - פסקין דין

מהנאשמים מתחם עונש הולם ונפרד, אשר יתייחס לכל העבירות שיויחסו לכל אחד מהנאשמים.

המואשימה טענה כי מתחם העונש הולם בעניינו של נאשם 1 נע בין שנה וחצי לשלווש שנות מאסר. המואשימה עתירה לעונש מאסר במרכזה של המתחם לו עתירה, למאסר על תנאי, لكنס, לפסילת רישון נהיגה בפועל ולפסילת רישון על תנאי.

בעניינו של הנאשם 2 טענה המואשימה כי מתחם העונש הולם נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר. המואשימה עתירה בעניינו לעונש במרכזה של המתחם לו עתירה, למאסר על תנאי ולקנס.

במסגרת טיעוני המואשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה המשמעותית בערכיהם אלו. המואשימה הפנתה לחילוק של נאשם 1 במעשים וכי שנаг ושלט ברכב, לנזק שנגרם ולנזק שעלול היה להיגרם מأופן נהיגתו, לעברו הפלילי המכבד בעבירות סמים, רכוש ואלימות שלמים כי מדובר בנאשם רצידוויסטי אשר רמת המסוכנות ממנו היא גבוהה.

בעניינו של נאשם 2 הפנתה המואשימה לחומרה ולסיכון בעבירות הנشك הלא חוקי, לסוג הנשק, ולעובדיה כי לנשק הוצמדה מחסנית וכדורים תואמים שמעדים על אפשרות מיידי בנשק, לעברו הפלילי של נאשם 2, לתקיר שירות המבחן שנמנע מהמלצת טיפולית והמליץ על עונשה מרתקעה. בנוסף המואשימה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה באשר למדייניות העונשה בעבירות נשק, לצורך בביעה תופעת החזקת כל נשק לא חוקיים, לאינטרס הציבורי בעונשה מחמירה ולצורך בהרטעת הרבים בעבירות אלו שהפכו למכת אזרור מוחשית.

המואשימה צרפה תמונות של האקדח ופסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

6. **ב"כ נאשם 1 טعن** כי יש להתייחס לעבירות של הנאשם 1 ככאלו המגבשות אירוע אחד מתגלגל. ב"כ הנאשם 1 טען כי מתחם העונש הולם נע בין חצי שנת מאסר שיכל יוציא בעבודות שירות לשנת מאסר. ב"כ הנאשם 1 עתר לעונש שנמצא באמצעות המתחם לו טען, היינו ל- 10 חודשים מאסר, זאת לצד עונשים נלוויים של קנס ופסילת רישון נהיגה ברף הנמוך.

במסגרת טיעוני הפנה ב"כ נאשם 1 לתקן המשמעותי שנערך בכתב האישום בעניינו של נאשם 1 כתוצאה מקרים ראייתיים (מחיקת עבירות הנשק); למשכו הקצר של המרדף; ולכך שנאשם 1 לא עבר עבירות תנואה כשהתבקש עליו ידי השוטר לעזרה בצד, לא חזה צמותים באור אדום, לא נסע על השולאים ולא סטה מנתיב לנatieb ולא סיק בניגתו ח"א אדם.

בנוסף הפנה ב"כ נאשם 1 לתקופה הארוכה בה שווה נאשם 1 במעצר; להודאותו בביצוע העבירות ולהיסכון בזמן שיפוט; לנسبות חייו האישיות-משפטתיות, לרבות העובדה כי הוא מגדלILD עיל הרცוף האוטיסטי וכי הוא עצמו היה צריך לעבור ניתוח לפני שנעצר בתיק זה.

ב"כ הנאשם 1 צרף מסמך רפואי של נאשם 1 ופסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית.

7. **ב"כ נאשם 2 טענה** כי מתחם העונש הולם בעניינו של נאשם 2 נע בין מספר חודשים מאסר ל-18 חודשים

מאסר. ב"כ נאשם 2 עטרה לעונש מאסר לתקופה שתחփוף את תקופת מעצרו (כ-7 חודשים), למאסר על תנאי ולקנס מידתי.

ב"כ נאשם 2 טענה כי מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה אינו נתמך בפסקה הנוהגת, אף לא בזו שהיא עצמה צרפתה. כן טענה, כי רמת הפגיעה בערכיהם המוגנים היא בינויית משום שלא נגרמו נזקים בפועל כתוצאה מהעבירות שעבר נאשם 2 ולמעשה מדובר בנשייה של אקדה אחד לא טען (הת חמושת הייתה מפוזרת ברכב).

ביחס להתרשותות שירות המבחן מנאשם 2, הפנמה לעובדה כי ההתרשותות התגבשה על בסיס פגישה אחת שנערכה עם שירות המבחן באמצעות ויעוד חזותי ובלויו מתרגמן, מה שהקשה על נאשם 2 להיפתח ולמסור פרטים מדויקים על נסיבות ביצוע העבירה.

ב"כ נאשם 2 ביקשה לחתת משקל בגזר הדין לחרטה שהביע נאשם 2, להודאותו ולהיסכון בזמן שיפוטו הנגמר ממנו, אך שבערו הפלילי איננו מכבד, לעובדה שלראשונה בחיו הוא נתן במעצר תקופה ארוכה, לקושי שלו במעצר, אך שבנו בכורו נולד בהיותו במעצר והוא עדין לא זכה לראותו, לבושא שחש כלפי משפחתו, לחש שלו להפליל אחרים, לדלותו הקוגניטיבית כעולה מתשקייר שירות המבחן, לשאיpto לשוב לנHAL אורח חיים נורטטיבי ולצורך להימנע מהשתת עונש שיחשוף אותו להתנהגות שולית.

ב"כ נאשם 2 הפנמה לפסקה לתמייה בעמדתה העונשית.

8. הנאים אמרו את דברם.

נאשם 1 הביע צער על מעשיו, מסר כי התבגר, כי הוא "מרים דגל לבן" והבטיח שלא יচזר על מעשיו.

נאשם 2 הביע אף הוא צער על מעשיו והבטיח כי לא יחזר על מעשיו.

דין והכרעה

9. מקובלת עלי עמדת הצדדים לפיה יש לראות בכל העבירות שנעברו על-ידי כל נאשם ככאלו המגבשות בעניינו "ארוע" פלילי אחד, וכפועל יוצא יש לקבוע בעניינו של כל נאשם מתחם עונש הולם אחד ונפרד.

בעניינו של נאשם 1 מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ל-24 חודשים מאסר.

בעניינו של נאשם 2 מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשים ל-30 חודשים מאסר.

בקביעת מתחמי העונשה התחשבתי בערכיהם המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות ובעונשנה הנוהגת, והכל כמפורט להלן.

אף שכאמור מדובר באירוע מתגלל בו היו שני הנאים מעורבים, הרי שככל אחד מהם הורשע בעבירות שונות, ומכאן שביחס לכל אחד מן הנאים יערך דין נפרד.

נאשם 1 - נהיגה פוחצת

.10. נאשם 1 פגע בערכיהם המוגנים של הגנה על שלומם וביטחונם של ציבור המשמשים בדרך ושל השוטר שרדף אחריו, הגנה על הקניין, על הסדר הציבורי ועל שלטונו החוק ונציגו.

.11. מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים על-ידי נאשם 1 אינה מבוטלת. מרדפים משטרתיים בהם נהגים לא שועים להוראות השוטרים וпотחים בהימלטות עם הרכב בנסיבות מהירה הפכו לצערנו לחזון נפרץ ויש בהם פוטנציאלי סיכון גבוה לפגיעה בנפש וברכוש.

בענייננו, נאשם 1 נפג ברכב, לא שעה להוראת השוטר לעצור מצד הדרך והחל להימלט בנסיבות מהירה. בהמשך, **משהבחן בהולך רגלי שחצה את הכביש**, נאלץ להסיט את הרכב **בחזרות והתנגן בחזקה** בעמוד שמאל. נאשם 1 לא הסתפק בכך, ויחד עם נאשם 2, שבר את חלון הרכב והמשיך להימלט רגליים מהשוטר עד שנתפס, וגם אז התנגד למעצרו. כן יש לתת המשקל לפגיעה הלא מבוטלת בערכיהם הקשורים לכיבוד גורמי אכיפת החוק ושלטונו החוק.

מן הצד השני, לא נגרם נזק ממשמעותו לגוף או לרכוש, ומידת הסיכון והפגיעה בערכיהם הקשורים בסדר הציבורי ובשלטונו החוק ונציגו אף הן היו מוגבלות נוכח משכו הקצר של המרדף.

.12. באשר לניסיונות ביצוע העבירות נתתי משקל לסיכון שנגרם כתוצאה מניסיון ההימלטות (לנאשם 1 עצמו, לנאשם 2 שהוא עימו ברכב, לשוטר ולהולך הרגלי), לנזק עצמו שנגרם לסדר הציבורי ושלטונו החוק, לעובדה שנאשם 1 הוא זה שנפג ברכב וחלקו בהימלטות מהמשטרה, לעובדה שלרכב לא היה רשאי והוא היה בסטטוס של "פירוק" במשרד התחבורה, לתעוזה בהימלטות ואי ציות להוראות השוטר ובריחה ממנו ול"דבקות" בהימלטות, הן באופן רכוב והן באופן רגלי לאחר שבירת החלון ואף עם מעצרו עת התנגד לכך תחיליה.

מайдך נתתי משקל למISCO הקצר של המרדף (עובדת 4 לכתב האישום המתוקן) ולעובדת כי במהלכו לא ביצע נאשם 1 עבירות תנואה מעבר לעבירות שבahn הורשע. כך למשל, נתתי דעתך לעובדה שהלא חזה את הצומת אלא לאחר שהאור האדום ברמזור התחלף לירוק (עובדת 3 לכתב האישום המתוקן), מה שמלמד גם על מידת הסיכון שנאשם 1 היה מוכן לקחת.

.13. מנעד הענישה בעבירה של נהיגה פוחצת הוא רחב והוא תלוי בנסיבות ה"עושה" ובנסיבות ה"מעשה" ואולם לא פעם עונשי המאסר נעים משנה ועד לשנתיים מאסר.

עינתי בפסקה שכרפו הצדדים בעניינו של נאשם 1, שלחלקה אתייחס להן, ומתבונם הדברים כל צד הגיע פסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 11059-04-15 **מרחיל נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 24.6.2015), אותו צרפה גם המאשימה, דחה בית המשפט המוחזי את ערעורו של נאשם, בן 19, ללא הרשות קודמות, שהורשע בעבירות של נהיגה פוחצת והפרעה לשוטר תוך ניסיון להימלטות מהדין והותיר על כנו עונש 20 חודשים מאסר בפועל הגם שביטל את עונש הקנס שהוטל עליו. יצוין, כי נסיבות המרדף במקרה זה חמורות מנסיבות המרדף בענייננו. מאידך כאמור, מדובר בדבר בנאים צער ונעדך עבר פלילי.

בע"פ 10476/09 **אבו סbih נ' מדינת ישראל** (פורסם בńבו, 21.1.2010), אותו צרפה המאשימה, קיבל בית-המשפט העליון את ערעורו של נאשם, שהורשע בעבירות של הפרעה לשוטר, נהיגה פוחצת וUBEIRUT תוקן ניסיון הימלטות ואישר את הסכמת הצדדים בשל שיקולי שיקום, להפחית את עונשו ל-18 חודשים מאסר חלף 24 חודשים שגורר עליו בית המשפט המוחזי.

בע"פ 8703/08 **חליל נ' מדינת ישראל** (פורסם בńבו, 11.2.2009), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של מעשי פיזות ורשלנות הפרעה לשוטר ונוהga ללא רישון והותיר על כנו עונש מאסר בפועל בגין 18 חודשים.

בעפ"ג (מחוזי -ב"ש) 11520-05-16 **שמביך נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 20.6.2016) דחה בית המשפט המוחזי את ערעורו של נאשם שהורשע בנהיגה פוחצת, הפרעה לשוטר וUBEIRUT נלוות ואישר עונש מאסר בגין 14 חודשים (תוקן הפעלת מאסר מותנה בגין 6 חודשים- 3 חודשים במצטבר).

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 2308-12-15 **מדינת ישראל נ' לואי אבו עיש** (פורסם בńבו, 4.5.2016) בית המשפט גזר על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה פוחצת, הפרעה לשוטר ונוהga ללא רישון נהיגה לאחר שנמלט משוטרים שהורו לו לעזור עונש של 13 חודשים מאסר.

בע"פ (מחוזי-ב"ש) 19-03-2019 **גולדיין נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 6.11.2019) דחה בית המשפט המוחזי את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה פוחצת, היזק לרכוש בمزיד, הפרעה לשוטר וUBEIRUT תנואה נלוות והותיר על כנו עונש של 13 חודשים מאסר.

בת"פ (מחוזי-מרכז) 21594-06-16 **מדינת ישראל נ' רמאן חאג' יחיא** (פורסם בńבו, 7.2.2018) אותו צרף ב"כ נאשם 1, גזר בית המשפט המוחזי על נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה פוחצת, הפרעה לשוטר וסיווע לנשיאה והובלת נשך עונש של 10 חודשים מאסר. הנאשם משך את העורו שהגיש על חומרת העונש (ע"פ 18/2391 **רמאן חאג' יחיא נ' מדינת ישראל**). ראוי לציין, כי הנאשם במקרה זה היה צעיר, בן 21 ונעדך עבר פלילי ובעל המלצה חיובית-שיקומית משירות המבחן, להבדיל מענייננו.

בת"פ (מחוזי י-מ) 14534-06-13 **מדינת ישראל נ' מחמוד מדבר** (פורסם בńבו, 18.2.2015), אותו צרף ב"כ נאשם 1, גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירות של מעשה פיזות ונוהga ללא רישון נהיגה עונש

של 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות. גם במקרה זה דובר בנאשם צער ונדער עבר פלילי שצירף המלצה שיקומית של שירות המבחן, להבדיל מענינו.

ב"כ נאשם 1 צירף מקרים דומים שבהם הסתיימו ההליכים בעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בעיקר של בתי משפט השלום או במקרים בהם הייתה המלצה שיקומית של שירות המבחן.

14. לא מצאת לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבוע ובאשר למיקום העונש בתחום המתחם נתתי משקל להודאת נאשם 1, לחיסכון בזמן שיפוטי, למצבו הבריאותי (נ/א) ולנזק שייגרם לו ולמשמעותו כתוצאה מעונש המאסר.

מן הצד השני נתתי משקל לעברו הפלילי המכובד של נאשם זה הכלול 17 הרשעות בעיקר בעירות סמיים ורכוש, אך גם כלפי שוטרים בגין נידון לתקופות מאסר שונות. נתתי דעתן גם לעברו התעבורתי הכלול 28 רישומים במגוון עבירות.

אלו כאמור, מצדיקים את קבלת טענת המאשימה לפיה יש לראות בנאשם 1 בעברין רצידוויסט. נתון זה, לצד העובדה שבעניינו לא נתקבש תסוקיר של שירות המבחן ולהלופין לא הוצגה חוות דעת פרטית שיכלה להצביע על אופק שיקומי, מלמדים על הצורך במתן ביטוי ממשי בענישה גם לשיקולי ההרתעה.

נאשם 2 - עבירות הנشك

15. נאשם 2 פגע בערכים של שמירה על שלום הציבור ובטעונו, לרבות הגנה על חי אדם, שמירה על שלטונו החוקי והסדר הציבורי.

ביחס לעבירות הנشك ניסיין החיים במצבה הישראלי מלמד כי ישנו בסיס מוצק לחשש כי נشك שהוחזק באופן לא חוקי יימצא בסופו של יום בידי גורמים עברייניים או עיניים שייעשו בו שימוש לפגיעה בגוף ובנפש. בע"פ 5220/09 **היitem עוואודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבז, 30.12.2009) (להלן: "ענין עוואודה") התייחס בית המשפט העליון לחומרה שבעבירות הנشك:

"...**נشك הוא נشك והוא נشك, ובנסיבות הישראלית נشك בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, ובדברי האמור "מחזה שבמפרטתו הראשונה נראה אקדמי, עשוי האקדח לירות במערכת האחורה..."**

16. מידת הפגיעה בערכים אלו בעניינו של נאשם 2 היא משמעותית כעולה מסוג הנشك אותו נשא נאשם 2 (אקדח מסווג "גלאק" 9 מ"מ), מהעובדת שלצד האקדמי נתפסה מחסנית תואמת ו-11 כדורים תואמים, לניסיין הימלטות מהמשטרה ולכך שהוא השליך את הנشك מחלון הרכב. בנוסף, עצם העובדה שנאשם 2 נשא הנشك

והתמחותה ברכב, בטבורה של עיר, יש בה כדי להעצים את מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הנ"ל.

17. באשר לנسبות ביצוע עבירות הנشك נתתי דעתך לסוג הנشك, לעובדה כי הנشك הוביל ברכב, בטבורה של עיר, לעובדה שלצד הנشك נתפסה מחסנית ותחמושת תואמים מה שהופך את הנشك זמין לשימוש באופן מיידי, להשלכת הנشك מהרכב בעת ניסיון ההימלטות מהמשטרה וליציאה מן הרכב דרך החלון עד שנתפס על-ידי שוטר בסמוך לרכב.

מайдך, נתתי משקל לעובדה כי הנشك, המחסנית והתחמושת נתפסו ובכך צומצמה מידת הנזק שעוללה הייתה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות. כן נתתי דעתך לכך שמדוברות כתוב האישום המתוקן לא ברור כמה זמן ולאיזה מרחק הוביל הנشك על-ידי נאשם 2 והספק בעניין זה ציריך להזיקף לטובתו, וזאת בהיצמד כਮובן לעובדות כתוב האישום המתוקן.

18. ביחס לענישה הנוגעת קבוע בית המשפט העליון כי יש לתת ביטוי עונשי הולם ומרתייע לעבירות הנشك ולתת משקל גובה לאינטראס הצבורי ולצורך להרתיע עבריין מפני ביצוע עבירות דומות. בית המשפט העליון חזר והציג בשנים האחרונות פעמיחר פעם את הצורך בהחמרה בענישה בעבירות נשק, גם כלפי נאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי. כך למשל בע"פ 5330/20 סמיר ענבתאיי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.11.2020),
פסקה 14:

"בלב הדברים, עומדת החומרה היתרה הנודעת לביצוע עבירות נשק, לסוגיהן. בית משפט זה חזר ועמד בפסקתו, לרבות בשנים האחרונות, על הסכנה הממשית הגדולה בעבירות אלה לשлом הציבור ולביטחונו ועל הצורך האקטוי במיגורן, ובכלל זה על הצורך בהחמרה הענישה. כללו, עונשם של המעורבים בעבירות נשק הוא מאסר ממושך לRICTI בפועל, אף אם הם נעדרים עבר פלילי מכל סוג שהוא וזה להם העבירה הראשונה... וכן גם אם מדובר **בגברים צעירים**, במקרים המתאים...יתרה מכך, בשל החומרה היתרה שבubenיות אלו והסיכון הגבוה שיש בהן לשлом הציבור ניתן רב יותר לאינטראס הצבורי ולשיתוקי הרטעה" (דges לא במקור, י' ל').

הneed להחמרה בענישה נובע גם לנוכח גל האלים וטופעת ההחזקקה והשימוש בנشك בלתי חוקי ברגע הערבי. על כך רואו בין היתר בע"פ 2733/20 בשיר אבו זיאד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.10.2021),
פסקה 16.

הפסקה בעבירות הנشك היא מגונת ותלויה בנסיבות ה"עשה" לרבות בעבר הפלילי ובנסיבות ה"מעשה" לרבות סוג הנشك, כמוות הנشك או התחמושת, אופן נשיאה או הוביל הנشك, האם נעשה בנشك שימוש וה��ילת שילスマה הוביל הנشك. אציין כי אף שעבירה של נשיאת נשק היא חמורה מעבירה של החזקת נשק, לא פעם קיימת פסקה המתיחסת ליסוד ההחזקקה, שמלילא מתקיים גם בעבירה של נשיאה, גם במקרים בו גזר הדין עוסק לא רק בעבירה של החזקת נשק כי אם גם בעבירה של נשיאת נשק.

עינתי בפסקה שכרפו הצדדים בעניינו של נאש 2 שאל חלקה אתייחס להן. מטיבם הדברים גם בעניינו של נאש זה צרף כל צד פסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

בע"פ 761/07 **מדינת ישראל נגד אדרי** (פורסם בנבו, 22.02.2007), אותו צרפה המאשימה, נידון בעניינו של נאש שעוכב לבדיקה עת היה ברכבו, ונמצאו עליו אקדח, מחסנית ותחמושת עוטפים, ואשר הוטל עליו עונש של 12 חודשים מאסר בבית המשפט המחוזי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט העליון הכפיל תקופת המאסר והעמידה על 24 חודשים מאסר.

בע"פ 3156/11 **ג'AMIL ZRAIEH נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.12.2011), נדחה ערעורו של מעורער שנתפס במסגרת חיפוש שגרתי לאחר שהסליק ברכב בו נסע אקדח, מחסנית טעונה בצדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח. בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של 24 חודשים מאסר שהשיט עליו בית המשפט המחוזי, וזאת למראות שלא נעשה שימוש בנשק ולא הייתה כוונה לעשות בו שימוש.

בע"פ 2892/13 **מוחמד עודטאללה נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.09.2013) נדחה ערעורו של נאש שברכב בו נאג נתפס אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים מוסתר מתחת לשטיחון של כסא הנהג. בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של 21 חודשים מאסר.

בע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.09.2011) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאש שהורשע בעבירות של החזקה ונשיאה שלר אקדח מחסנית טעונה ו-63 כדורים נוספים והמיר את עונשו ל-30 חודשים מאסר חלף 50 חודשים מאסר שהשיט עליו בית המשפט המחוזי.

בע"פ 2839/13 **עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.11.2005) נדחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאש שהורשע בעבירה של נשיאת אקדח טעונה במחסנית עם 13 כדורים אותו השלים מידו שעיה שיב במושב האחורי של הרכב והותיר על כנו עונש של 36 חודשים מאסר.

בע"ג (מחוזי-ב"ש) 17-05-22885 **אלasad נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.07.2017) נדחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאש שהורשע בהחזקת נשק ומחסנית המכילה 10 כדורים והותיר על כנו עונש של 21 חודשים מאסר.

בע"פ 2839/14 **סלמאן אל נבארי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.5.2014), אותו צרפה ב"כ נאש 2, נדחה בית המשפט את ערעורו של נאש שהורשע בעבירות של החזקת אקדח שבתוכו מחסנית ברכב עונש של 7 חודשים מאסר. בשונה מעניינו הנאשם שם הורשע בעבירות קלות יותר של החזקת נשק ותחמושת ולא בנשיהם, ובנוסף בעניינו של הנאשם שם התקבלה המלצה חיובית של שירות המבחן.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 20-01-4133 **מדינת ישראל נ' עבד אלמנעם אל סנו** (פורסם בנבו, 6.5.2021), אותו

ציפה ב"כ הנאשם 2, גזר מותב זה על נאש שוהוביל עברו אחר נשק מסוג תחת מקלע מאולתר כשהוא טוען במחסנית ובה 11 כדורים ברכבו מתחת לרגלו עונש של 17 חודשים מאסר.

ב"כ הנאשם צירפה פסק דין נוספים ואולם גם הם עסקו בעבירה הקלה יותר של החזקת נשק, שבאחד מהם הגיעו המקלה הייתה בשל חלוף הזמן המשמעותי מאז נעצרו העבירות וחזרת הנאשם למותב (ע"פ 7139/12 **גורנו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 7.3.2013] ובשני הגיעו המקלה הייתה בשל העובדה שערכת הערעור מצאה לקבל את ערעור המדינה והחמירה בעונשו של הנאשם אף כדרכה של ערכאת ערעור לא מיצתה את הדיון עם הנאשם (ע"פ 5004/17 **מדינת ישראל נ' ענאן אלעטאונה** [פורסם בנבו, 20.11.2017]).

.19 אף בעניינו של הנאשם 2 לא מצאתי לחזור ממתחם העונש ההולם שקבועתי, ובקביעת עונשו בגדרי המתחם ולколоוא תילך בחשבו הودאותו, הודהה שיש בה משום חיסכון בזמן שיפוטו יקר, גילו הצער ועבורי הפלילי הלא מכוביד (רישום אחד ללא הרשות מבית משפט לנורר בגין עבירה של החזקת סמ' לצריכה עצמית), נסיבותיו האישיות-משפחתיות והנזק שיגרם לו ולמשפחה מעונש המאסר, כשב unin זה נתתי דעתך לקושי שחוויה הנאשם 2 במעצרו ולעובדה שעונש המאסר שייגזר עליו יהיה עונש המאסר הראשון אותו הוא ירצה.

מן הצד השני, נתתי דעתך לעמדת שירות המבחן שנמנע מלבוא בהמלצת טיפולית והמליץ חרף גילו הצער של הנאשם 2 על עונשה מרתיעה.

מצאתי לחתת משקל גם לשיקול הרטעה של הפרט והרבים שהוא בבחינת "צו השעה" לנוכח גל האלימות והשימוש בנשק בלבתי חוקי הגואה בחברה הערבית. בעניין זה ראו ע"פ 5522/20 **נזאר חלייל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.2.2021), פסקה 8 וכן את דוח' מבקר המדינה "התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית ובישובים מעורבים", 28 (2018).

במסגרת טיפוליה מסרה ב"כ הנאשם 2 כי זה התקשה למסור בפני שירות מבחן על אודוט מעורבות אחרים בעבירה ועל אודות נסיבות הגעת הנשק לידי הנאשם 2 (עמ' ש' 9-11 לפורת' מיום 7.11.2021). במסגרת התייחסות לשיקולי הרטעה רואה אני צורך להבהיר לנאש עצמו ולאחרים בסביבתו כי החזקה או נשיאה של נשק על-ידי הנאשם "策謀" ונעדך עבר פלילי, או "שימוש" בו על-ידי אחרים לצורך כך (כפי שניתן היה להבין בין השירות מתינו ב"כ הנאשם 2) לא טוביל לגישה שלחנית ומקלה. לא לモטור לציין, כי הצורך במתן ביטוי לשיקול הרטעה בעניינו של הנאשם 2 נלמד כאמור גם מהמלצת שירות המבחן.

.20 לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשםים את העונשים הבאים:

נאש 1

עמוד 10

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

- .א. 18 חודשים מאסר בפועל החל מיום המעצר.
- .ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום שחרורו נאשם 1 ממשטרו, שלא יעבור עבירה של נהיגה פוחצת ברכב או עבירה של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת.
- .ג. 6 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום שחרורו נאשם 1 ממשטרו, שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר.
- .ד. 12 חודשים פסילה בפועל מלאהציך או מלאהציא רישון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו של הנאשם ממשטרו, וככל שהוא מתיק אחר, תקופת הפסילה שנקבעה בתיק שבכורתת מצבר לתקופה שנקבעה בתיק האחר. על הנאשם להפקיד את רישון הנהיגה או למלא תצהיר מתאים בנסיבות בית המשפט לצורך תחילת מנין התקופה. קנס בסך 2,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בתוקף חצי שנה מהיום.

נאשם 2

- .א. 18 חודשים מאסר בפועל החל מיום המעצר.
- .ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום שחרור הנאשם ממשטרו, שלא יעבור עבירה נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.
- .ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בתוקף חצי שנה מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' בטבת תשפ"ב, 07 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.

